

Liberális kereszténység nincs

2023 január 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Az intolerancia tolerálása önfeladás, a vétkek elismerés elfogadása bűnrészesség

„Álljatok szilárdan a hitben! Ne hagyjátok magatokat összezavarni!” – írta lelki végrendeletében az óév utolsó napján az égi hazába költözött XVI. Benedek nyugalmazott pápa. A néhai egyházfi testamentuma nemcsak örök érvényű, hanem napról napra időszerűbb is ma, amikor világszerte 360 millió keresztényt ér súlyos, közvetlen üldöztetés hite miatt. Ám nem csak a muzulmán világban, Indiában, Kínában és más távoli vidékeken vannak veszélyben a keresztények. A nyugati világban kiépülő liberális diktatúrákban is újból megjelent a fizikai fenyegetettség.

Nem, ebben nincs semmi túlzás. A valaha mély hitű katolikus Írországból egy [keresztény](#) tanárt tartóztattak le az LMBTQXYZSTB-terroristák legnagyobb gyönyörűségére, mert nem volt hajlandó egy fiút lánynak nevezni. Nemrég Angliában vették kezbe a hatóságok egy nőt azért, mert csendben imádkozott egy szemforgató farizeussággal abortuszklinikának nevezett magzattermésházák előtt az ott meggyilkoltakért. Ez nyilvánvalóan és tagadhatatlanul a liberalizmus nyílt diktatúrája. És még hálát adhatunk Istennek, hogy legalább nem gyilkolják halomra Európában a híveket, a papokat, az apácákat, mint tette azt a liberalizmus a szabadság nevében a franciaországi nyaktilos jakobinusterror idején vagy szörnyszülőtte, a bolsevizmus a XX. században.

Igaz, ettől csak árnyalatokban különbözik a baloldal teljes egészére jellemző keresztényellenesség és egyházgyűlölet, aminek jegyében Nyugat-Európában sorra-rendre távolítják el a köztintményekből a keresztény jelképeket, meghurcolják a hitüket nyilvánosan megvallókat, kitörlik Európa szellemi-erkölcsi alapjai közül a Krisztus-hitet – holott megmásíthatatlan tény, hogy a valódi Európa a hellén filozófia, a római jog és az ezeket egyszerre megtermékenyítő, integráló és a mába átmentő keresztény etika hármasságán, és csakis ezek együttesén alapul.

„A szabadságvesek célja, hogy megszabadítsák Európát a kereszténységtől. Ennek megvalósításához minden eszközt hajlandók bevetni, lobbijüket kihasználva az unió vezetői közé is beférkőztek” – mondta a Magyar Jelen portálnak adott karácsonyi interjúban Márfi Gyula nyugalmazott veszprémi érsek. És a jelek szerint egyházi körökbe is.

Egyes bajor katolikus püspökök homoszexuális párokat áldanak meg, sőt minden isteni és egyházi paranccsal, tilalommal szembeállva esketnek is. Szintén szólva meglepő, hogy e személyeket nem távolítják el az egyház kötelékéből, a nyílt engedetlenségért ugyanis ez a büntetés jár. „Ez már nem kereszténység, ez már Krisztus-ellenesség” – fogalmazott a botrányos viselkedés kapcsán Márfi Gyula.

„Már eddig is sok antikrisztus lépett föl. [...] Közülünk kerültek ki, de nem tartoztak közénk. Ha közénk tartoztak volna, velünk maradtak volna. De rajtuk kellett nyilvánvalóvá lennie, hogy nem mindenki tartozik közénk” – olvassuk Szent János apostol első levelében. Korunkra alkalmazva e megállapítást világossá válik, hogy ma a liberalizmus mótelye a hamis próféták által támadja a kereszténységet. A liberalizmus – nevezik bár progresszióknak vagy felvilágosodásnak, divatosan woke-nak – sokszínűséget, toleranciát prédikál, valójában azonban gyűlöli és elpusztít mindent, ami rajta kívül van.

„A felvilágosodás nem talált, de nem is keresett igazságot, mert a jellegzetesen felvilágosodott gondolkozók egyetlen, ismételt és hangsúlyozottan egyetlen tevékenysége sem az igazságkutatás volt, hanem bosszúhadjárat az egyház és a kereszténység és a vallás és a spiritualitás ellen, és (egészen kevés kivétellel) minden, az utóbbi négyszáz év alatt kimondott gondolat nem az igazságkutatás, hanem az egyházon való bosszú jegyében keletkezett, éppen ezért a fundamentum absolutum szempontjából zérusnak tekinthető, mintha senki sem mondott volna semmit” – írja nagy bölcselőnk, Hamvas Béla.

Ez a liberalizmus hatja át azokat a magukat kereszténynek mondó propagandistákat is, akik valójában meghamisítják a keresztény tanítást.

„Jó érzés számomra az, hogy el tudom fogadni a másik embert, legyen bármilyen szempontból más, mint én. És ez az érzés örömmel és felszabadultsággal tölt el. Mert a másik embernek úgy tudok örülni, ahogy van” – mondja például a keresztény-nemzeti tábor és az egyházat rendre gyűlöletirádákban támadó Perintfalvi Rita végzett teológus, a Grazi Egyetem katolikus fakultásának tanára, aki magát progresszív kereszténynek vallja.

„Szeretnénk elmozdítani a valódi, egymást kölcsönösen gazdagító párbeszédet, támogatni, erősíteni kívánjuk a közösségeket és a közösségi szemléletet, továbbá hozzá kívánunk járulni, hogy nagyobb nyitottsággal forduljunk egymáshoz, jobban elfogadva, hogy nem vagyunk egyformák, mindenki hordozhat értékeket” – ez a magát szintén kereszténynek valló Szemlélek blog hitvallásából való.

Márpedig mindez visszafogottan értékelve is tévtanítás. Liberális kereszténység ugyanis nincs. Aki a kereszténységre bármilyen jelzést aggat, az eltéríti, meghamisítja azt. A liberalizmus ellentétes a kereszténységgel. „Elvont eszméket ültet át erőszakosan, tekintet nélkül a történeti fejlődésre. Így minden téren oktalan, erőszakos és veszedelmes helyzeteket produkál. Nem veszi tekintetbe, hogy az élet nem mechanikus, hanem organikus. A liberalizmus hórihorgas, holdkóros, kimángorolt lelki lényeket állít a világba. Olyanokat, akik nem növekednek, hanem kinyújtottak, s akik összeroskadnak ürességük terhe alatt” – állapítja meg pontosan nagy székesfehérvári püspökünk, Prohászka Ottokár Az egyház demokráciája című munkájában.

Kereszténynek lenni nem azt jelenti, hogy minden létező jelenséget egyenértékűnek kell tekinteni, és úgy kell elfogadni, ahogy van. Épp ellenkezőleg. A relativizmus ellen küzdeni kell, világosan különbséget téve jó és rossz, helyes és helytelen, erény és bűn között.

Bár mindannyian újra és újra elbukunk, ez nem ok a beletörődésre, még kevésbé a kudarcok vagy mások vétkeinek elismerő elfogadására. Mert Szent Ágostonnal szólva „jobb a helyes úton sántikálva haladni, mint szilárd léptekkel téves irányba tartani”. Ugyan? tanítja Vallomásaiban, hogy „a vétkeket, melyek természet ellen vannak, mindenkor és mindenhol győzölünk és büntetnünk kell [...]”.

Ellentmondana ez a szeretet parancsának? Egyáltalán nem. Ha elfogadjuk embertársainkat a rosszban, akkor nem könyörületesesek vagyunk, hanem cinkosok. A rossz eltérése, különösen tüntető támogatása nem szeretet, hanem az igazság cinikus megtagadása, a bűn felmagasztalása. Nincs épesz? ember, aki valamely barátja, netán családtagja drogfüggővé válása láttán ahelyett, hogy igyekezne segíteni neki kiszabadulni a rabságból, még támogatná is a méreg beszerezésében. Mégis, az úgynevezett liberális keresztények így tesznek. Az egészséges életállapottal egyenértékűnek, mi több, büszkén támogatandónak hirdetnek az ördög hatalma alá került létállapotokat, megbélyegezve azokat, akik nem így tesznek, hanem a tanítás szerint cselekszenek. Jézus nem azt mondta, hogy mindenkit ellenvetés nélkül úgy kell elfogadni, ahogy van. ? megkülönböztette a jót és a rosszat, megtagadva és kirekesztve utóbbit. Nem azt mondta, hogy a lepra értéket hordozó állapot, hanem azt mondta a benne szenved?nek: „Akarom, hogy tisztulj meg!” És nem folytatott „egymást kölcsönösen gazdagító” párbeszédet a sátánnal, hanem azt mondta: „Távozz t?lem!”

A kereszténységet nem toleráló liberalizmus és annak bármilyen formájának tolerálása nem kegyesség, hanem önfeladás, a kereszténység meghamisítása, bűnrészesség az annak elpusztítására irányuló ördögi törekvésekben. Nekünk, keresztényeknek ezért ellent kell mondanunk a gonosznak.

Borítókép: A 41 éves Victor Fedul a tengervízben?l kiemelt fakesztet fogja a fekete-tengeri kiköt?városban, Constantában vízkereszt ünnepén (Fotó: MTI/EPA/Robert Ghement)

Ágoston Balázs - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
